

GORÉ SRCA

VJERSKI TJEDNIK

ZAGREB, 9. RUJNA 1951.

GOD. VI.

BROJ 37.

SNAGA POUZDANJA

Oholost je jedan od sedam glavnih grijeha. Gdje vlada oholost, tame ona sa sobom donosi i to, da takav čovjek traži samo sebe i svoju čast. Ali u takovom oholostu arec stanje i oholo i bezmiserno samopouzdanje. Oholica očekuje sve amo od svoje vlastite snage i vrijednosti. On ne gradi ništa na Bojkoj ponudi i milosti. Tako ne smije da bude kod apostola Bojevića. Sve on stavlja na snagu i milost Bojku a nista na sebe.

Veliči i znameniti matematičar Arhimed jednom reče: »Dajte mi jednu čvrstu i sigurnu gredicu izvan ovoga svijeta, i ja će ga pokrenuti iz njegove osi. Apostoli su imali kategoriju Zidovstvo i poganstvo, starci gresni svjet, iz njihovih kolegija i zato im nije mogao biti oslonac grijehom natovaren svijet, pa niti jedan nogostup tog svijeta, nego im je to jedino moglo biti nebo. Na stanovištu Bojke su se morali postaviti. Bog im je morao dati istu snagu i milost.

Posiv na apostolat je dar ljubavi Bojke. Zato i Spasitelj kaže: »Niste izabrali vi mene, nego sam ja izabran vas, i posljedio vam, da vi ideće i da vodite i radite i da ostane.« (Iv 15, 16). Zato je i njihov posiv i isto tako njihov rad zaslužio ljubavlju Bojke. A kad su i ovo veliku zadatu učili sveci rad i svoju štvrću i radiči najmarljivije i ubrali najveće pledoje, mogli su samo maliti na ono, što govorili gospodari svih u Sv. Pismu: »Pravisi, Šta će većerati, i opazi se, te mi simili, dok jedem i pijem, pa onda ti jed i pij. Da li će sahvaliti stizu, kad to učim, što mu je zapovjedilo? Ne mislim. Take i vi, kad ave učiniti, što vam je zapovjedeno, recite: Sluge smo nekorisni; učinimo, što smo bili dužni učiniti.« (Iv 17, 8–10). I reći ćete: slobode smo orude u rukama Bojki.

Petar je jedan primjer za to, što ranači biti apostol a pouzdanjem u Bojku i biti pouzdanja u Boju. Jednoga je dana bio u ribarskoj ladiji na Genzaretskom jezeru. Tada dođe Spasitelj po vodi. I odmah Ga prepozna i reče: »Gospodin je teško, kod munjevinu misli, išla ladije, jer mu padne na pamet i to: Gospodin ave može, zašto ne bi mogao i to, da i ja potrem po vodi k Njemu?« Kako god je dugi gledao na Učitelja, nosili su ga valovi. A kad je pomislio na svoju bljedu i zaboravio na pouzdanje Bojke, pače se polapljati.

Ovaj događaj nije Petar obratio. I kasnije se pouzdanjem u svoju snagu. I kad je Gospodin govorio: »Udarit će pastira i ove će se od stada raspljeći. Na to će Petar samovisno i preuzeti: »Ako se i svi slablje nad Tobom, ja se ne ću nikada slabljeti. Reče Mi Isus: Zastala ti kašem: noćas prije nego li pijem zapjeva, tri puta ćes me nazajti. Petar: Ja je – u svojoj prezenčnosti – uvjeravao: Ako bi mi trebalo i umrijeti s Tobom, ne ću Te zatajiti. Tako i svi učenici rekose (Mt 26, 31–35).

Petar nije htio upoznati vlastitu slabost, zato je najdublje pao: on je zatjajlo Gospodina. A drugi učenici, koji su govorili kao i Petar, razbjegli se, i kao kukavice ostavili Spasitelja, da osamljeni trpi i umire. Još je uvijek bio u Apostolima previše samosviješte i previše samopouzdanje. Oni su gradili kao i čovjek u Evandeliu na izmišljenim pjesku prevrtiljivih ljudskih osjećaja. A tada dođe poplave i bura i prevrilaške kuće. Gospodin reče: »Svaki, koji sluša ove moje riječi i izvršuje ih, bit će kao razboriti čovjek, koji sagradi svoju kuću na stijeni, i zapljušti plijasak, i navali bušica, duvače vjetrovi, i udarile na kuću onu, i ne pada. Jer biješ sagradeni na stijeni. A svaki, koji sluša ove riječi i ne izvršuje ih, bit će kao luda, koji sagradi svoju kuću na pjesku. I zapljušti plijasak, i navali bušica, i dunut će vjetrovi, i udarile na kuću onu, i pada, i sasvim se razvali.« (Mt 7, 24–27).

Tako eto i onaj, koji ne gradi na Bogu, propada, a koji gradi na Bogu.

gradi na čvrstom temelju. To evo znači pouzdanje u Boga, a ne u sebe.

Premalo pouzdanje Petru u svemođu boju, strovaljaju ga u očaj, kad je navalila oluja na Genzaretskom jezeru. Isto tako su i učenici bez Učitelja lovali ribe, cijelu noć i nisu ukvalili ništa. A na jednu Njegovu riječ bacile mreže u more i imadoše obilan ribolov.

Tada je istom započelo djelovanje Apostola, puno blagoslova, kad su sve svoje pouzdanje položili u Boga, i bili uvjereni da čovjek snije, a Bog odreduje i upravlja. Ali se često događa po dobrobi Bojkoj, da čovjek ne misli, ali ga Bog dobro vodi. Čovjek kadkada ide zimu putevima, a Bog sve na dobro obrađa. Kad Bog nije niti nemoguće.

Zidovi i pogani su se čudili, kako su Apostoli bili pred Bogom ponizni sluge, a pred svjetom značajni i neustrašivi muževi. Cudili su se tomu, kako su se slagale u njima velika poniznost i muževna samosviješć. I ujedno se ujedno. A to je učinila u njima poniznost i pouzdanje u Boga, a ne u sebe.

SVOJSTVA LJUBAVI

Ljubav prema Bogu imade svojstva, da s njom u našoj duši sve druge kreposti cvatu, a kad nju izgubimo, gubimo s njome i sve druga dobra zaslužna za nebo. Sv. apostol Pavao piše: Ako jezik je ljudske i andeoške govornim, a ljubav nemam onda sam kao mjesto, koja ječi ili praporac, koji zvečeke. I ako imam proroštvo i znadim sve tajne i sve znanje, i ako imam svu vjeru, da je: gore premjestam, a ljubavi nemam, ništa nisam. I ako razdam sve imanje svoje, i ako predam timelo svoje, da se sažeze a ljubavi nemam, ništa mi ne koristi. Ali o mučenju, to herosko dje loči kršćanske postojanosti, gubi svaki sjaj, kad nestane ljubavi, kakovo ljetopu i kakov u vrijednosti mogu onda imati bez ljubavi druga krepošna djela? Sv. apostol Pavao kaže dalje: Ljubav je strpljiva i dobrobita. Ona ne zavidila ne bavila se, ne nadima se; nije pohlepala, ne tražila svoje, ne razdražljuje se, ne misli o zлу, ne raduje se nepravdi, a raduje se istini, sve podnoši, sve vjeruje, svemu se nada, sve trpi. I tako sv. Pavao ističe, kako pod plastičnu ljubavniču i cvatu sve druge krepstvi. Ona je kraljica krepstvi i ima za svoju kraljevsku pratinu sve druge krepstvi. Možemo je isprediti sa suncem. Cim se ono sakrije, gubi evijeće svog čar, brežuljci ljkupstva, liveže svoju dragost, voda svoju bistrinu, snijeg svoj blistav sjaj i svi predmeti svoju ljetopu. Bez ljubavi nemaju krepstvi, zasluge za nebo, nemaju čar ni miline u očima Božjim. Zato pravo kliče sv. Bernard: O sretne ljubavi, iz koje se radia revnost u radu, čistoća u nakani, oštrena i jasnoća u spoznaji, svetost u želji, ljetopu u djelu, punina u krepstvima, sva vrijednost u zasluži i uživanju i veličinu u nagradi.

O odnosu između ljubavi i drugih krepstvi u sv. Tomu: Ljubav je majka i koričen svih krepstvi, jer ona daje krepstvima posebni svoj oblik i sliku. Ljubav naime upravlja sva djela k Bogu, najvećem Dobru, pa zato ih ona oblikuje na najviši i najsvršeniji način i čini ih zaslužima za vječnu naradu.

Većina crkvenih učitelja smatra da je ljubav i posvećujuća milost jedno te isto. Milost naime diže čovjeka u red svrhunaravnih; da postale srodan s božanskom naravu, a onda i njegovim djelima utiskuju božanski bilježi: da je vrhunaravnu zaslugu. Kad ugledan čovjek i onaj koji je u vlasti, iskaže poklon i čast nekome, to se svakako više čijeni, nego kad takova čast i poklon iskaže običan čovjek. Grimizno odjelo ne čijeni se toliko radi vrijednosti same tkanine, koliko radi boje, koja mu daje rijetki sjaj i privlačnost. Slično je i kod krepstvi. Kod njih čijeni Bog ne toliko samu krepstvu, koliko ljubav i milost, u koju je zaslužena krepstvu, i koja joj podjeljuje čar i neizmerno doštovanje i zaslugu.

Kako je prema tomu nesretni onaj, koji je lišen svačeg ljubavi! Išten je više svakog nadnaravnog i zaslužnog dobra. A stetan onaj, a čijem srcu stanjuje ljubav. Koliko ona više raste, koliko će on napredovati u svim ostalim krepstvima.

Da dodemo do ljubavi Bojke, treba u prvom redu da je živo Želimo i da za nju često molimo Psalmtu kaže: »Ko će mi dati krila kao u goluba, da poletim i da se smirim? Samo Bog može dati ona krila, po kojima se naše trome srce može da usdrigne do Boga, da se smiri u srcu Božjem. Isus hoće, da se vatru Bojke ljubavi upali u svim srca. On veli: Deseo sam da donešem vatru na zemlju, i sto hoću drugo, nego da gori. No on da ovaj veliki dar, kao i sve druge velike milosti, samo onima, koji obiljno za njim teže i vrše za njih mole.

KRALJICI MOJEG SRCA

I.

Tvoje su oči divna nebesa.
Usne Ti zbore krasnu čudesu.
Predvini maj tekljeda silka
Tvoj bijelog, zlatnog i sjajnog luka.

II.

Ah, što da dadem. Kraljici maja?
Prosjak da klijetu raja?...
Srce, ab se noći Ti mećem!
Ljepšim Te klijeti ne mogu cvijećem.

III.

Ko ružu žarku arec Ti runim
I svako perce ljubavlju punim.
Ljubavi Tvoje njeti cu plamen.
Ja Tvoj svećenik uvijek. Amen.

„I ja sam molio s njima“

U knjizi o svojoj posljednjoj vožnji na Sjeverni pol priopćivala je glasoviti norveški istraživač Fridtjof Nansen (1930), kako je jednom došao u veliku životnu opasnost.

On i njegovi pratnici smatrali su, da su šatore postavili na čvrstome ledu. Jedne je noći medutim iznenada zajezilo i led je pukao. Jaki prasak probudio je članove ekspedicije. Vjetar i struja nosili su njihovu sanitu sa šatorom u more.

Po ljudskom računu oni su bili izgubljeni. Oba pobožna Laponaca, koji su ga pratili, podnose na to potpuno u svoj žator, klekuju na molitvu, te nakon nekog vremena izazdo govoréti:

— Mi ne ćemo umrijeti. Bog nam je do naslutiti, da je naša molba uslušana.

Slijedeće noći dođe snažan protujetar, koji potjera santu natrag prema čvrstom kopnenom ledu. Billi su spomeni.

Nansen piše:
»Nikad nisam svoje prijatelje vidio tako ibi i zadovoljne, kao na našoj vožnji u smrt, nakon što su se pomožili. Otada sam i ja molio s njima.«

U NJEMACKOM SELU HEROLD-SBACHU, bliskupije Bamberg, pronađe

se se vjesta o ukazanju Majke Božje Sv. Stolice. Je izdala narednje, da se provede istražna o ovim navodnim ukazanjima. Na temelju rezultata istraže Kongregacije sv. Oficija je 23. srpnja izdala dekret, u kojim se kaže, da je ustanovljeno, da je navodna ukazanja je Haroldsbachu, nemaju svrhu niti karakter. Radi toga se zabranjuje svaki akt bogoslužja na mjestu i zv. ukazanja. Svaklije svećenik, koji bi poslijepodnevo dekretu makar samo sudjelovao u zabranjenom djelu bogoslužja na tome mjestu, slijedi tim upada u kaznu posuđujuća a divlja.

PO VODOM PETE GODIŠNJEKE katedrale sv. Franiske Cobrini, prete američke gradanke, koja je uzdigнутa na čestoljubivu, preko 12.000 hodočasnika da se okupilo u mjestu svetišta u američkom gradu Deveru.

»Pravedan si, Gospo-
de, i prav je sud Tvoj;
učini sa slugom svojim
po milosti svojoj.«
(Ps 118.)

Iz Uzora današnjeg sv. Misa

NEDJELJNI BLAGOSLOV

Tko hoće da sreću nade, tko beće da srećne čudesno dijeće s velikim plavim očima, koja može da sve ljude vrati njihovim domovinama, neka poda da potraži nadiriju. Nije se ne može vjetri na radne dane, jer ona mrzi boku nemirnih dana i bježi pred praslinom prometnih cesta. Ona se žari da ide na semenu na zvuk nedjeljnog zvona iz ljepeza ravnateljstva svijeta. Onda se blago i učinkivo pružajuće svetovno običajem postoljoma crke, kafi korakaju preko bregova i polja. I neviđeno se učinilo u isto urbane nedjeljine sobe u gradu i na selu. Ona se igra postle pedne s djećom i uviđećem vani u polju. Ona pružano kuću na stakla prezora bolesničkih soba i falje u njih blagoslov.

Ona se uspinje skrpljućim stubova u pedkovne labele kućnim pomoćnicama, tvorničkim radnicima, negljušnim staricama i drugim zaboravljenim ljudima, koji sjede oko bladnih peći. I gdje uče, zasja svijetlo na tamnim stuhama i u sobicama. Ulazi sunčano svjetlo na umorna i mračna stva. I kada je zaxonjena u svim uglovima prostorija, gdje ona uđe, čudovit je i vesel međunarod: "Nedjelja je svet mūr pošta na temiži na široku i daleko. Nedjelja je u svim selima. Nedjelja je na sve holi. Sveta je nedjelja na daleko i daleko."

Jesi li i Ti zamisli, taj piće? Bi modra nemas nikada nedjelje u svem domu, kad bi bijelo čudesno došlo do tebi i donjeti! Ti sreću? Nije li u Tvojem domu odvje nemirno, da sa strahom prolazi mimo tebe? On da ostani, molim Te. Da, danas barem je djamput kod kuće. Kada u svojoj sobi ili u vrtu ti podi kroz divlje obrasten puteljak u jesenskom sunu, da vidiš čudesno dijeće s očima. Tvoje djece i čuviš dvoje zvono: Nedjelja je!"

Rako li su životnici ljudi, kad si neće prihvatiti jedan bijeli dan nakon mnogogodišnjeg dnevnog dana? Ujedino lijevo i dvestruko piju i jedu. Lete i lutaju na ekolo. Prikraćuju si neobčeno dugi časne po gostionice, u zabavljatima. A u nedjeljama, se smatraju preverljima i mrtka lica, prihvataju se posta u novem tijelu. Ništa se za to da očajali ni okrijeplji. A nedjelja im je dana, da je posevati svoj duši, jer čovjek nije prikidan za posao bez svježje i veselje duše. Treba je prebuditi u sebi dobar i vesel duh, koji mu je dan, da ga svježi. Štovi i pomaže.

Što nopravljene nama teško izmučenim ljudima, ako si ne učinimo svaki sedam jednu učuju nedjelju? Lako nam se gusi dah i raspoloženje, ako se ne podlegnemo svake nedjelji, každa sljedeća jednostoljnost našeg rada. Treba da ide na nas svečan i npr. svete nedjelje. Da se ohlađe naši uslijani mnogovi. Ba opet zasjala naše umorne oči. Da se smre naši grožnjičavi Rvel. Mi moramo pomoći našoj žlovljenoj čudi i raspoloženju, da se digne na veselo raspoloženje.

Mi to ne možemo sami našom vlasttom zabrinutomnutrijom. Treba da nam to daju oni, koje je Bog za te blagoslovio i nadarlo, a to su pjesmeli i umjetnici. Nilovo je zvanje kršćko. Oni moralu u sebi previđaju nadujbiti trpljenje i najveće radošći svijeta. I stavili ih u ruke da uzmuemo njušne druge napunuti i razumiti. Oni gledaju neviđene stvari jasnim i razumljivim očima. Prošivajući sve uspijamčelim neštećnjima tako da nas snažno zahvađaju crtanjem svojih doživljaja.

Od nih detalja, da miši radnica, eljelo Božje nedjeljno postje podnje sledi u svolj sobi nad jednom povjetištu i blagošću sandal, kao da putuje nešto daleko od drndanja i sumnje stoljeva, daleko od nevjeste i žalosne zbilje, gdje se ljudi mreže i svadbu. I tako osamljeni stvor, koji se smatra na velikom kolu svijeta kažnjuje i prezreni prasak, osjeća se na jednom čvjetkom, medu grasmom i bušnjom lindulom. Osjeća se, da ljudi razumiju njezine taline malj i češnje i oni se pomjeraju sa svom teškijem udesom. Ona se smije i radnje medu svu sjeđi rida, kada da joj je kros proroz detektivska vješta. — O, Štovi čudesna životna međutina! O! O! Blagovno vrijeme! Učimo postoljene postoljopredne!

Dati dake! I Ti svolujuši molišu ne- djelju! Daj, da taj objekti sveđi dan ne-

NAKO OZVIJUJU UMRTVILJENA DJELA

Na svomom Kratu opravila se čovjek latočni grješak i svu grješu preže Krstu ozvijen. Na svom krštenju dobiva čovjek u dušu posvetujući mlošć, a s mlošću mu se uljevaju u dušu i bogoslovne krorosti: vjera, utjeha i ljubav. Posvećujući mlošć ostaje u duši tako dugi; dok čovjek smrtno ne sagradi. Po posvećujući mlošć čovjek postaje dijete Božje i ima pravo na nebo, kao na baštinu. Kad čovjek smrtno sagradi, prestaje biti Božje dijete i ubrzo na nebo. Nakon toga emigruje je izmornje s Bogom jedino po skrivenosti Ispovjedi, a u slučaju da je Ispovjednik neuguč, po savršenom pokajanju.

Kroz ovo vrijeme, da je čovjek u smrtnom grješku, nalazi se u nepravateljskom odnosu prema Bogu. Sva dobrata dijela prileže toga učinjenja postaju pred Bogom bez vrjednosti, a nova dobra dijela što ih čini u takvom stanju, nisu zaslužna tako da bi ih Bog po pravu morao dati nagradu. Međutim ipak nisu dobra dijela, što ih čovjek čini, dok je u smrtnom grješku, bez svake vrjednosti. Nisu zaslužna ni takva, da im po pravodnosti pripada nagrada, da im se ipak spasenosna, jer radi njih Bog daje čovjeku mlošć pokajanju i obraćenja. Pomislite: kada je Bog čovjek, nakon toga što je teško išlo smrtno sagradio, sasvim napustio, tko bi se onda ljudi spasio? Malo je ljudi, koji nakon svetoga Krsta nisu nikada smrtno sagradijeli i prema tome su posvećujući mlošć kroz sva životno sakrivenje. Uslijed ljudskih se slabosti dogodi i teški pad, pak se čovjek osamlio i na tada ne smije kloniti duhom i prestati dobro činiti. Naprotiv, tada treba samo dobro činiti. Nisu tada dobra dijela zaslužna za nebo, ali su ipak spasenosna, jer ih Bog nagraduje poklanjem i obraćenjem, ili kojim vremenskim dobrom. Naredito treba paziti, da se posvećujući mlošć nikada ne izgubi iz duše, jer su za vrijeme posvetne mlošću sva dobra dijela, i mlošću učinjenja, zaslužna za nebo. Ako se po nešto posvećujući mlošć izgubi iz duše, treba nastojati dobiti je što prije, tražeći u dušu po svjetu Ispovjedi, da tako uživo i zaslužnu postana sva prijašnja dobra dijela, koja su po teškom grješku bila unutrivena. Posvećujući mlošć treba budući da je dijelatnom mlošću neumorno surađivati, pa je radi dobro i vjernosti Božje spasenje svakome čovjeku osigurano.

Najdješi te je stran dužnost svakoga čovjeka bježati od zla i čuvati se grješku, koliko je najviše moguće, a na drugoj strani Sveti utjek i svuda samo dobro. Ako se uslijed ljudskih slabosti dogodi i teški pad, pak se čovjek osamlio i na tada ne smije kloniti duhom i prestati dobro činiti. Naprotiv, tada treba samo dobro činiti. Nisu tada dobra dijela zaslužna za nebo, ali su ipak spasenosna, jer ih Bog nagraduje poklanjem i obraćenjem, ili kojim vremenskim dobrom. Naredito treba paziti, da se posvećujući mlošć nikada ne izgubi iz duše, jer su za vrijeme posvetne mlošću sva dobra dijela, i mlošću učinjenja, zaslužna za nebo. Ako se po nešto posvećujući mlošć izgubi iz duše, treba nastojati dobiti je što prije, tražeći u dušu po svjetu Ispovjedi, da tako uživo i zaslužnu postana sva prijašnja dobra dijela, koja su po teškom grješku bila unutrivena. Posvećujući mlošć treba budući da je dijelatnom mlošću neumorno surađivati, pa je radi dobro i vjernosti Božje spasenje svakome čovjeku osigurano.

PODLISTAK

Kocka je pala

Upravo prije tri godine Branka je po prvi put došla na svrševištvo. Djevojke, koje je donedavna živjelo na sejdi, teško se snazala isprava u novoj sredini, ali joj je koda toga njezina vještina, mnogo pomogla. Našla je ovđe krug novoga poznanstva. Odavde se pruzio novi žiri i bogatiji vidik na obzorje života. Još od njezina djetinjstva pratila ju je neka čudna sudbina, koja je njezin život činila uvjek nešto drugačijim nego što je bio život ostale. I sada, kada je mislila, da se djeće sva smirilo, sada je opet započela nova borba.

Već od ranog djetinjstva javljala se u njoj težnja da ide doaleko tamno, gdje bi mogla najbolje i najudjelejno ispuniti svoju čežnju, da svoj život stavi u službu Božju i bliznjega. A taj ideal njezinih težnja bile su misije. O tome nije niko slatio. Bilo je dana, kada je i ona počela nova borba.

Prestano zvone i odjeikuju u Tebi dušobi i tih zvuci crkvenih zvona i Ivjatarne glasovi orgulja. Dobro će biti Tvoj duš, da lebdi u takvom vlastnu. Otkini si barem jedan sat od drugih, da budeš sam. Čitaj nešto dobra Tu Tvoju duševnu okrepku, da u duhovnom nabrazdu i veselu raspolaženju. Pezabaviti stvarima znanja vjeđljivim, da Tvoja mašta podi u daljnje kroz Tvoju dragnicu vidočnuku. Karisna je ta kova nedjeljno zaposlenje. A prije svega: pošto si ujuto blizu kota oltara Božjega, budu na dan Gospodnjem prema svom čovjeku prilaziti i ljubaznju, nego li druge dane!

Pružiti svemu dlanovečnu obitelji i stvaraljima kuće, slugi i kućnej pomoćnicama, da ima svolu nedjelju. Svaki Imu jedampot u tjednu nešto za sebe uči-

ti i mlošć obraćenja, i, konačno, mlošć svetu amriti. Spasiši je učesno rečao: "Nisam došao zvati pravednike nego grneške na pokoru. Ne trebaju zdraviti lječnika nego bolesnike."

Iako, dakle, dobra dijela, učinjena u smrtnom grješku, nisu zaslužna, ili tako, da ih po pravodnosti pripada nađa, ona su ipak spasenosna ili takva, da ih Bog je dobro i mlošću posvećujući mlošć, tada je u prijateljstvu s Bogom, pa mu se tada i sva dobra dijela, što ih s mlošću čini, izmjenju u zaslužu i konačno nagradjuje pokalanjem i obraćenjem u kojim drugim vremenskim dobrom. Zaslužna su same ona dijela, koja čovjek čini u stanju posvećujući mlošć. Kad je čovjek u posvećujući mlošću, tada je u prijateljstvu s Bogom, a s mlošću čini, izmjenju u zaslužu i konačno nagradjuje blagom, gledanjem Boga u nebu. Kako su sasvim grješnik sva prijašnja dobra dijela smrtni, da su prekinišući mlošću istinu, u mnogo tajnu. Ali svaku životu treba da učimo, što je njezina. Što je najpotrebitije — ono, o čemu ovise mlađa čitavost: čitava životu dajeći da učimo uživo.

I ljubav upravlja našim životom, žrtvuje se za naše grješke i traži savršenstvo u našoj duši. Ljubav treba da ispunjava srce i tada nešteći za bijedne, koja nisu trule i razara. Nestati će uzroku naših najtežih patnja. Ljubav treba da prožme sva naša dijela i tada ćemo se prizibitati Tebi, Bože naši. Tada ćemo razumjeti suze i boli svojih bližnjih, tada ćemo spomenati, da smo svi brača, jer smo svii dječa Tvoja.

Koliko Te puta pitamo, Kriste, što da učimo, a Tvoja je zapovijed jedan putokaz sreći zauvijek.

ZAPOVJED LJUBAVI

Koliko Te puta pitamo, Kriste, što da učimo za svoje spasenje. A Ti se govorimo, danas i kada i juče: "Ljubav Gospodina Božje svojega svih arcani svjeti, i svom dušom svjetla, učimo i bliznjega svojega kao samoga sebe."

Najveća, najurvišenija zapovijed ljubavi, dakle neka prožima naš život. Kriste, Ljubivo Onoga, koji je Ljubav Istina i Pravda. Ali Ljubivo i Krista, kada, brata svojega.

Kriste, imamo toga učimo u životu mnogo čime se ponosimo, uverjeni, da smo prekinišući mlošću istinu, u mnogo tajnu. Ali svaku životu treba da učimo, što je njezina. Što je najpotrebije — ono, o čemu ovise mlađa čitavost: čitava životu dajeći da učimo uživo.

Ljubav upravlja našim životom, žrtvuje se za naše grješke i traži savršenstvo u našoj duši. Ljubav treba da ispunjava srce i tada nešteći za bijedne, koja nisu trule i razara. Nestati će uzroku naših najtežih patnja. Ljubav treba da prožme sva naša dijela i tada ćemo se prizibitati Tebi, Bože naši. Tada ćemo razumjeti suze i boli svojih bližnjih, tada ćemo spomenati, da smo svi brača, jer smo svii dječa Tvoja.

Koliko Te puta pitamo, Kriste, što da učimo, a Tvoja je zapovijed jedan putokaz sreći zauvijek.

SLAVA I ČAST BOGU NA VISINI

Njezinj pjesnik Heinrich Heine, koji se kroz duge godine drsko izražavao o Bogu i budorednom zakonom, došao je nakon 8-godisnje bolesti, koja mu je zadavala strasne bolje, na mlađo o prekorobrenom životu.

Tako, budorenec, živio je 1840. godine u Parizu, kada je po posjetu jedan predsjednik. Pjesnik mu reče:

— Vjerujte meni, težko bolesnik, mi Bog. Stvoritelj svih stvari. To ne može nikako pametan zamješkati i svu su nascodi, vjerovati u to. Da vejte vjere bili davno učinili kraj svome zemaljskom životu.

Par dana prije svoje smrti piše je glasoviti pjesnik brat Makar:

„Prema nebu sam drsko uprdo svoje čelo i tada sada ležim na mrtvu kosi, kad zgraziši crv. Slava i čast Bogu na vlasti!“ Tvoj slromanički brat Heinrich.

potpunoči ispunji svetu volju Njezina Sina. Pa i kroz ove tri godine on je ovjek isto molila i činio joj se katanje, da nebeska Majka iskušava njezinu slabost, jer se često putao dogadilo proliv njezine volje. I često putao je izgledalo tako beznadno.

Danas, kada je spet u ove divne saslužane nedjeljinoj jutro došla u svećinu, tada je joj se opet dobro i blagošću učinila. Njezinu saslužnu za vještine i vještice, da se poštuju i obraćaju, da se učinju i učinju. A nebeska Majka iskušava njezinu slabost, jer se često putao dogadilo proliv njezine volje. I često putao je izgledalo tako beznadno.

Danas, kada je spet u ove divne saslužane nedjeljinoj jutro došla u svećinu, tada je joj se opet dobro i blagošću učinila. Njezinu saslužnu za vještine i vještice, da se poštuju i obraćaju, da se učinju i učinju. A nebeska Majka iskušava njezinu slabost, jer se često putao dogadilo proliv njezine volje. I često putao je izgledalo tako beznadno.

Danas, kada je spet u ove divne saslužane nedjeljinoj jutro došla u svećinu, tada je joj se opet dobro i blagošću učinila. Njezinu saslužnu za vještine i vještice, da se poštuju i obraćaju, da se učinju i učinju. A nebeska Majka iskušava njezinu slabost, jer se često putao dogadilo proliv njezine volje. I često putao je izgledalo tako beznadno.

Danas, kada je spet u ove divne saslužane nedjeljinoj jutro došla u svećinu, tada je joj se opet dobro i blagošću učinila. Njezinu saslužnu za vještine i vještice, da se poštuju i obraćaju, da se učinju i učinju. A nebeska Majka iskušava njezinu slabost, jer se često putao dogadilo proliv njezine volje. I često putao je izgledalo tako beznadno.

Danas, kada je spet u ove divne saslužane nedjeljinoj jutro došla u svećinu, tada je joj se opet dobro i blagošću učinila. Njezinu saslužnu za vještine i vještice, da se poštuju i obraćaju, da se učinju i učinju. A nebeska Majka iskušava njezinu slabost, jer se često putao dogadilo proliv njezine volje. I često putao je izgledalo tako beznadno.

Danas, kada je spet u ove divne saslužane nedjeljinoj jutro došla u svećinu, tada je joj se opet dobro i blagošću učinila. Njezinu saslužnu za vještine i vještice, da se poštuju i obraćaju, da se učinju i učinju. A nebeska Majka iskušava njezinu slabost, jer se često putao dogadilo proliv njezine volje. I često putao je izgledalo tako beznadno.

Danas, kada je spet u ove divne saslužane nedjeljinoj jutro došla u svećinu, tada je joj se opet dobro i blagošću učinila. Njezinu saslužnu za vještine i vještice, da se poštuju i obraćaju, da se učinju i učinju. A nebeska Majka iskušava njezinu slabost, jer se često putao dogadilo proliv njezine volje. I često putao je izgledalo tako beznadno.

Iz prirodnih nauka VODA

Jedne je godine održan Kongres prirodovaca u Londonu s jednom jedinom točkom raspravljanja: Voda. Toliko je voda važna u životu, poljoprivredi, industriji, obrtu, domaćinstvu, higijeni, kemiji, fizici, medicini i t. d.

Voda je najraširenija stvar, ona zauzima 57 % svih Zemljinih površina, što iznosi 383 milijuna četvornih kilometara, a na suhu kopno otpada svega 27 % ili 29%. Šta daje 145 milijuna četvornih kilometara?

Voda, taj sastojak svega živoga, javlja se u svu tri moguća stanja, u tri oblike. U tekućem stanju žubori kroz naše potoke i teče jezerima i morima, euri nam iz oblaka, visi u magli, koja nije ništa drugo nego niski oblaci. U obliku plina (ispunja kacu nevidljiva para naša zračni sloj) sačinjava njegovu vlagu. U krutom stanju pokriva visoke bregove kao snijeg i led, u kruškom obliku pada našu zemlju u obliku tuće i snijega, a zimi svaka voda navlaže preko sebe ledeni pokrov, da se ne mora još i dalje smrzavati.

A iz kojega carstva potječe taj sastojak svega živoga? On pripada carstvu ruda, anorganiskom svijetu. Čudno je, ali je tako: voda je naša najčešća ruda, ruda, koja uvijek proizlazi ostale rude i u stanju je, da ih sve izmjenjuje i rastapa.

Prije se smatralo, da je voda počelo, nedjeljivi kemijski element. Kemijska nauka, koja ispituje sastav i promjene tvari, utvrdila je, da je voda kemijski spoj, da je svaka njezina najmanja čestica, molekula, sastavljena od dva atoma vodika i jednog atoma kisika. Ta je zagonetka riješena istom godine 1781. Engleski kemičar Cavendish (Kevendish) istražio je plin vodik, izmješao ga je s kisikom i smjesio je zapalio. Uz jak prasak spuštili su se vodik i kisik i nastala je od toga voda. Čudnovato: vodik je lagani plin, koji gori, a kisik je plin koji živo podizava gorjenje, a kad se spoje nastaje voda, koja ne samo da ne gori nego gasi oganj. Voda se također može rastaviti na svoje sastavne dijelove: vodik i kisik. To je prvi učinio ruski kemičar V. V. Petrov.

Kad se atomi spajaju u molekule, nastaju spojovi, stvari, s novim kemijskim svojstvima i tim pravilnim oblicima. Oblik, koji odgovara rudi "voda", je šestostilan oblik prizme. Kruti smrznuti oblik čestice vode je šesterokutni stup, čiji prerez pokazuje pravilni šestorukot, heksagram, zvijezdu. To je kristal, pravilni oblik vode, a grčka riječ "kristallo" je i znači pravilno smrznuto vodu, led. Najmanji kristali leda su tanki kao iglica i jedva se vide. Vodenata ili sitne vodenе kapljice prelaze u velikim visinama u kruti oblik i kao ledene iglice dugu leđbe u visinama. Kad velike studenice se spuštaju sve do zemlje i tada otkrivamo da su se fine ledene iglice složile u male zvjezdice, vrlo raznih i divnih oblika. Ako međutim nastupi topljije vrijeme, onda se zvjezdice rastapaju i siljepljuju se u pahuljice, pa nam se onda čini, da poda gusti snijeg. Onda nam se snijeg čini kristalnim.

A što je kristal? Ne spušta li on među te rude, ne može li najveći dio ruda zauzeti oblik kristala? Mogu, baš kao i kruti oblik vode. Prema kristalnom obliku jedne rude svako je drugo stanje, koje ona zauzima, tako reku slučajno. Kristalni oblik jedne rude znaci, da je njegovo tvorivo zauzealo najdovarajući, najnajdužniji, posljednji, najplemenitiji i najsvršeniji oblik. Bojleg, gušćeg porečka, koji bi na jedan prostor stisnuo najmanje djelicitu, nemu u prirodi.

No, važnost vode nije u njenu molekularnom sastavu i oliku, nego u njenim posebnim fizikalnim i kemijskim svojstvima. Prijave svega. Mo je voda tako rasprostranjena na Zemlji, čini je jednim od odlučujućih faktora (sinologa) za održavanje i razgranjenost života. Posebno je svojstvo vode, što se ona prije smrzavanja rasteže i postaje laglja u obliku leda od tekuće vode nadalje što voda ima veliku specifičnu

Iz katoličkog svijeta

KUĆNA BLAZENSTVA

1. Biago kući, u kojoj se može, jer će u njoj biti Gospodin.

2. Biago kući, u kojoj se svetkuju blagdani, jer će se njejzini stanovnici u jednom nalaziti na nebeskim blagdanima.

3. Biago kući, iz koje se ne izlazi u posjetu sličnim zabavama, jer će u njoj vladati kršćanska radost.

4. Biago kući, u koju ne ulaze psove, ručni razgovori, loša stampa, neuverenost jer će biti obasnat blagovom i mirom.

5. Biago kući, u kojoj djeca primaju zarunu milosti kršćana. Jer će u njoj rasti nebeski gradan.

6. Biago kući, u kojoj na vrijeme zovu svećenika k bolesnikova kući, jer će u njoj bolesti biti olakšana, a smrt blagoslovana.

7. Biago kući, u kojoj se ljubi i uči kršćanski nauk, jer će u njoj vjera biti sve sjajnija i sve življija.

8. Biago kući, u kojoj poslušni sinovi tječe roditelje, i u kojoj sinovi načlaze u roditeljima primjer straha. Brat: gospa: ona će biti gnijezdo pravednika, učitelje kreposti, svetočarstvene spasnosti.

NA PUTU PREMA BOGU

Ja sam poput goluba listonosne, kojemu su ponijeli s prazvima stvari u neku tudu zemlju i tamno pustili na slobodu. Cijeli svoj život on teži za nekadašnjim domovinom; nemirno krtasti zemljom u svim pravcima. Često pada na zemlju u svoj velikoj umornosti. Dolaze k njemu dignu ga, njegeju i nastoje privuknuti na kuću. Ali netom on osjeti kriha, iznova poljeće, na ono jedino putovanje, koje zadovoljava njegovu težnju, na neustrašivo traženje mesta, odakle je poletio. (Chr. Morgenstern)

SAVEZ KATOLIČKIH ZENA HOLLANDIJE održao je u Utrechtu rođendne tečaj o temi: „Isus Kristus u mljem kamen obitelji.“

MSGR. ADAM SAPIEHA, kardinal i krakovski nadbiskup, premlinuo je u 84. godini života te je svećano sahranjen u Krakovu 26. srpnja o.g. u ogromnoj učešći vjernika iz svih krjeva Poljske. Pok. msgr. Sapije je bio imenovan krakovskim biskupom 1911. od pape bl. Pija X., koji ga osobno posvetio za biskupa u Skistinskoj k. p. Djevljanje kardinala Sapije krakovskog biskupu bilo je osobito uspješno na karitalinom polju i na polju odgola mlađeži.

EDUARD MUTES II., kralj sričke države Bugandu, bio je 1. kolovoza

primljen u privatnu audienciju kod Sv. Oca u pratinji Eduarda Mutesa II.

Te je nalažila njegova supruga i njezin kralj Henrik Klmer. Ovom

poljicom su u Vaikulu bili predstavljeni kralju Ugande tri njegove podnoscionice.

Doskora se pokaza moć te Gospine slike. I po toj slici postane Sotin glasovit, postane stječje katoličkih vjernika, koji su u Sotin hodočasni da isprobaju Marije Pomocnice, Gospo Sotinske.

I kada su god. 1739. Turci ponovno

osvojili Beograd, bogdarški franjevc

na bijelu zaustavili su se u Sotinu i da-

rovali svojim franjevačkim braću u Sotinu krasnu sliku Marije Pomocnice

Doskora se pokaza moć te Gospine slike.

I po toj slici postane Sotin glasovit,

postane stječje katoličkih vjernika,

koji su u Sotin hodočasni da isprobaju Marije Pomocnice, Gospo Sotinske.

God. 1767. bi sagradena nova Rječna barokna crkva i odonda te Gospine mlijestosti razlikuju se samo u Sotinu, nego i po kicenom Srijemom, ravnoj Slavoniji i ubavoj Bačkoj.

All ta je crkva u ratu god. 1944. teško

stradala. Iako se ne pristupi hitnom

popravku, prijeti joj rasulo. Zato je župski ured u Sotinu pokrenuo sve da se crkva što prije popravi.

Zupni ured apelira na sve prijatelje

plemenite stvari, na sve štovatelje

Gospine, da priteku u pomoć. Svakdar

bilo u novcu, bilo u raznim predmetima,

prima se zahvalno i upućuje se na

RKT. UZPSKI URED SOTIN (Vukovar), a župnik će s narodom moliti, da

Bog i Gospa Sotinska plate plemenitim

darovateljima.

*****

topljinu t. j. sporu se zagrijava i hlađe, te ima veliku moć otapanja. To su sve naročita, čudna i za život neophodna svojstva vode, pak ćemo to opisati po sebi.

KATOLIČKI MISONARI su poslije 40 godina ponovno dobili dozvolu delovanja među somalijskim ljudstvima kojih ima 70.000. Oni su u većini musulmani, a ima ih samo 105 katolika. Iako je prošlo 40 godina, kako ne-maju svećenika ovih 100 katolika, katolička je ostalo vjerno katoličkom vjerskom prema kojem je stajalo velikih žrtava.

U FATIMI su počeli radovi na veličanstvenim kolonadama, koje će vezati Fatimsku baziliku s poljicom hospicijama za hodočasnike. Kada radovi budu dovršeni, ova će izgradnja predstavljati najveći amfiteatar na svijetu. Ispod ovih kolonada će biti podignuti brojni oltari, da bi veliki broj svećenika sa vremenje raznih hodočasnica mogao služiti sv. Misu.

DR. W. H. KREESOM, poznati fizik i predsjednik holandsko-katoličkog naučnog društva navršio je nedavno 57. godinu života. Jedno od najvažnijih njegovih znanstvenih postignuća je bio izazvanje ukratko 1928. usplo, da doveđe plin ukratko u kruto stanje. Na taj način je usplo dozvati roditelje, i u kojoj sinovi načlaze u roditeljima primjer straha. Brat: gospa: ona će biti gnijezdo pravednika, učitelje kreposti, svetočarstvene spasnosti.

U ENGLEŠKOM GRADU LEEDS

predređen je zadnje nedjelje lipnja svećenički kongres katoličke crkve bliskup. Bliskup Msgr. Klemens je predstavljao svećenike i vjernike, a uključujući i žene, u vremenu kada je 100.000 članova raznih katoličkih nogometnih društava. Na sastanku su edžurane predavanja o ulozi sporta u katoličkom odgoju mladeži.

U HOLANDIJI je 800.000 mladeži objegova spola uplešano u razna sportska društva. Od ovih je 200.000 članova raznih katoličkih nogometnih društava. Na sastanku su edžurane predavanja o ulozi sporta u katoličkom odgoju mladeži.

LUPNA CRKVA U SOTINU

Zupa Sotin čakavčke liturgije, jedno je od najstarijih mjestva na pragu Srijema i prvinu obroncima Fruske gore kraj sličnog Dunava. Poznata je već u rimsko doba. Kao pogranicni castellum, a za kraljevstva je medju prvim mjestima, gdje se javlja kraljevski konjonići i vojnici. Zato i spada među najstarije zupe tako, da se kao zupa smatraju već 1332. godine.

U tursko doba Sotin je teško stradao. Vjersku su zvati potajno ipak vođili franjevc sakriveni po šumama i naseljima. A kada su Turci proširjeni, opet su franjevi nastavili s upravom župe Sotin i podigli malu skromnu crkvu sv. Luke, odnosno sv. Vida.

I kada su god. 1739. Turci ponovno osvojili Beograd, bogdarški franjevc na bijelu zaustavili su se u Sotinu i darovali svojim franjevačkim braću u Sotinu krasnu sliku Marije Pomocnice Doskora se pokaza moć te Gospine slike. I po toj slici postane Sotin glasovit, postane stječje katoličkih vjernika, koji su u Sotin hodočasni da isprobaju Marije Pomocnice, Gospo Sotinske.

God. 1767. bi sagradena nova Rječna barokna crkva i odonda te Gospine mlijestosti razlikuju se samo u Sotinu, nego i po kicenom Srijemom, ravnoj Slavoniji i ubavoj Bačkoj.

All ta je crkva u ratu god. 1944. teško stradala. Iako se ne pristupi hitnom popravku, prijeti joj rasulo. Zato je župski ured u Sotinu pokrenuo sve da se crkva što prije popravi.

Zupni ured apelira na sve prijatelje plemenite stvari, na sve štovatelje Gospine, da priteku u pomoć. Svakdar

bilo u novcu, bilo u raznim predmetima,

prima se zahvalno i upućuje se na

RKT. UZPSKI URED SOTIN (Vukovar), a župnik će s narodom moliti, da

Bog i Gospa Sotinska plate plemenitim

darovateljima.

*****

Obavijest. Od ovog broja našeg lista povećavamo broj primjeraka onim župnim uređima, koji imaju preko 1000 duša. Novi pojedinačni preplatnici ne može preuzimati. Možimo župne urede i povjeriljike, da nam redovito salju preplatni za listi da ćemo dobiti novi broj preplatni za daljnje obavljanje lista.

Liturgijski pokret

Spasitelj Isus je pokazao riječu i primjerom svojih Crkvi privatno i javno. Apostoli prvi vjernici, slijedeci Njegovim primjerom, vršili su privatno bogoslovje svaki zasebno »pjevajući u srcima svojim Bogu«, ali su se tako zakupljali na blagovanju. »Gospodnje Večere i zajedničku molitvu, i tako iskazujući javno štovanje Bogu, pokazivali ujedno divno jedinstvo svojih srdača i duša.

Prije su vjernici smatrali, kao što je to i naravno, da kod zajedničkog bogoslovija moraju svi aktivno sudjelovati u molitvi, pjesmi i obredima. No načinost tokom vremena vjernici su male po malo počeli subiti smisao za sudjelovanje u zajedničkom bogoslovju, dok konačno nije pod uplivom antlitarskih hereza, protestantizma došlo do onog bijednog stanja, da su se vjernici osjećali u crkvi skao tudići i njenim gledanjem. (Pjev XI.)

Duh Svetog koji je Kristovu Crkvu probudio je plemenito nastojeće, da bi i svećenici i vjernici upoznali javno bogoslovje i kod njega stvorili aktivan i pobožni sudjelovali. To nastojeće nazivamo »liturgijsku obnovu«, »liturgijski gibanje«, »liturgijski apostolat u sliču«. Prvi apostol takovog nastojeća bio je obnovitelj benediktinskog reda u Francuskoj Dom Preper Gueranger (1895.-1875.).

Novi zamah dobilja je liturgija nova, otkada je papa Bl. Pij X. upozorio vjernike, da je sudjelovanje kod sv. bogoslužja »privi u nenadoknado vrelo pravog kršćanskog života« i preporučio da kod sv. Mise ne mole ništa drugo nego samu sv. Misu.

Na njegovu riječ potrudili su se sv. katolički narodi, da sv. Liturgiju povećaju i u prekomorskim zemljama na svih pet kontinentima raznolike kvalitetne nastojanje oko obnove liturgijskog života, koje je već do sada doseglo dragoćene plodove.

PROSLAVA 15.-GODISNICE MISNISTVA. Dne 27. kolovoza proslavili su u Zagrebu petnaest godina godišnjice blage slike svete Marije svecenički redeni g. 1936. Bilo je prisutno oko 30 svećenika. U bogoslovskoj kapelici odseljena je sv. Misa zahvalnica. Komemoriran je smrt dvjorce konkularaca: pjesnika Alekse Kokčića i upravitelja župe u Krašiću Andrije Baraćića. Cestitamo svećenicima!

NA ŠI POKOJNICI

GUZVINAC IVAN, župnik u Macincu umro dan 18. VIII. 1951. u 65. godini života. Pokopan je 20. VIII. 1951. na groblju u Macincu. Propovijed Requiem omis assisterit i sprovod obavio je dekan Leipamer. Svećenika je bilo 23, od toga 1 Slovensak, 1 Kapucin, 3 Franjevec, ostali iz cijelog Međumurja. Crkva je bila dupkom puna, osobito mnogo je bilo djevojaka u bijelini. Na grobu je još govorio župnik Ollai i je dekan župljanih. Lijepo je svećenstvo sa župljanih sahranilo Bogu. Gužvinac je u testamentu ostavio župu nadaribno nešto preko 6 rali župljanih: vinoigrad, voćnjak, ljuvad i žamvo. Dosada nadaribna nije imala vlasnika ni sume. Župnikova je u Macincu 29 godina.

O. KAPISTRAN GEĆI, svećenik-francjevac, umro je 29. kolovoza o. g. u Subotici u 81. godini života, 61. godini redovništva i 55. godini svećenstva. O. Geći je bio mnogo godina vršni vjero-utečnik. Veliki štovatelj naše Gospe Lurdse. Više puta je hodočastio u Njeguši svedeći u Lurd. Pokopan je 31. kolovoza na Bajskom groblju u franevackoj grobnici. Počinjeva "mir Božićnik".

O. KAPISTRAN GECI, svećenik-francjevac, umro je 29. kolovoza o. g. u Subotici u 81. godini života, 61. godini redovništva i 55. godini svećenstva. O. Geći je bio mnogo godina vršni vjero-utečnik. Veliki štovatelj naše Gospe Lurdse. Više puta je hodočastio u Njeguši svedeći u Lurd. Pokopan je 31. kolovoza na Bajskom groblju u franevackoj grobnici. Počinjeva "mir Božićnik".